

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Academici Johannis Quistorpii ... Quo ad eundum Exequias
Filiolae ... B. Caeciliae Margaritae Graffen/ Quae Nobil. Parentibus in deliciis fuit.
d. XXV. Aprilis. Anno M. DC. LX. Omnes & omnium Ordinum Literatos,
peramanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777448319>

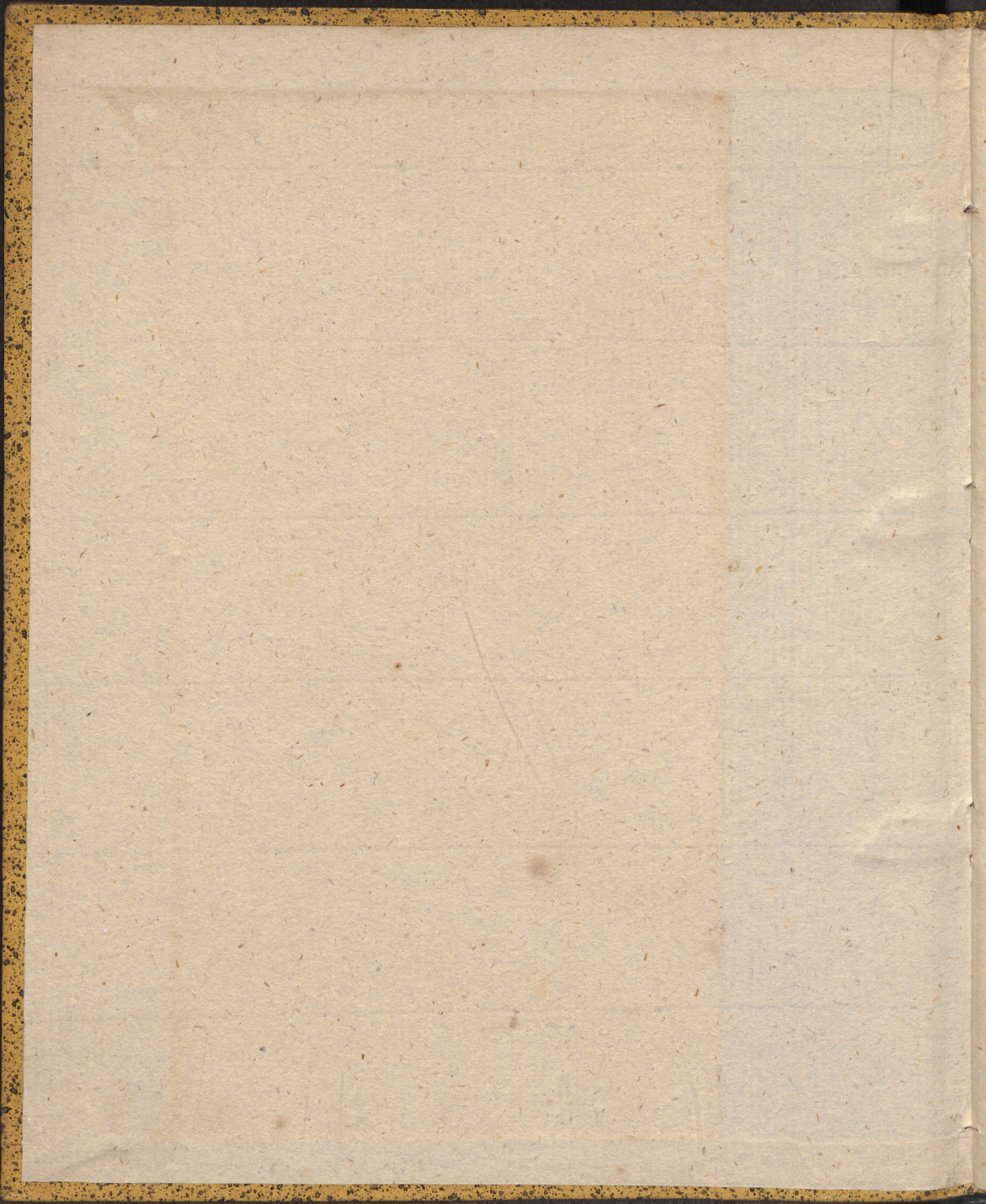
Druck Freier Zugang

Qvistorp, J.,
in C. M. Graff.

R. 1660.

26.

PROGRAMMA
RECTORIS ACADEMICI
JOHANNIS QVISTORPII,
D. P. O. O. G. Past. J. & Prof. P.

Quo
ad eundum
EXEQUIAS
Filiola desideratissima

B. CÆCILIAE MARGARITÆ

Graffen /

Quæ Nobil. Parentibus in deliciis fuit.

d. XXV. Aprilis. ANNO

M. DC, LX.

Omnes & omnium ordinum Li-
teratos, peramanter invitat.

ROSTOCHII,
Typis Hæredum NICOLAI KILII, Academ.
Typographi,

'Hieron. in Epist. ad Tyraesium.'

Quod dederat, abstulit qui creavit. Nihil
abstulit tuum, qui dignatus est recipere pro-
prium. Creditum suum decuit reci-
pere creditorem, & nihil aliud
decet, quam creditori suo
gratias agere mu-
tuantem.

RECTOR
JOHANNES QUISTORPIUS, D.

Universa licet hominis vita misera & calamitosa sit, illud tñ. boni habere videtur, quod brevis ac fugax sit, & quod illa miseria magna quidē sit, sed non diuturna. In utriusq; autem exaggeratione & amplificatione Sacrae literæ prolixè & copiosè se effundūt. Dies peregrinationis meæ, dicebat Patriarcha Jacob, centum & triginta annorum sunt, pauci & mali. Et alter, Homo inquit, natus de muliere, brevi vivens tempore, qui quasi flos egreditur, & fugit velut umbra, & nūquā in eodem statu permanet. Hanc vitā alii propter fugacitatem & brevitatem cum bullā contenderunt, alius temporis punctum appellavit, alius umbram fumi, alius umbræ somnium. Jam ad humanæ vitæ miseriam quod spectat, si quis omnium vitæ suæ partium rationem exactius subducatur, inde ab illo momento quo è matris utero extracto, primos vagitus edere incipit ad illud usque temporis punctum, quo extremum vitæ suæ efflat halitum, vix ullam invenerit vitæ portionē, quam, si sapiat, & optio detur, vivendo denuò iterare cupiat & optet. Eo autem hominum miseria & calamitas major est, quo pleriq; cæciores & stupidiore sunt in miseriis suis cognoscendis & æstimandis.

æstimandis. Plerique ægrotis similes sunt, qui in
gravi morbo amplius dolorem non sentiunt, sed
rectè valere putant, cum morti vicini sunt. Tum
autem miseria ad summum cacumen & præcipi-
tium pervenit, cum illos, quos premit, etiam ob-
lectare incipit. Absq; hoc autem stupore nostro
esset, quotusquisq; Christianorum reformidaret
mortem, quæ finem imponit culpis pariter & mi-
seriis illorum hominum, qui in Christo JESU
moriuntur. Mercenarii qui toto die ærumnabi-
li labore exercentur, anxio desiderio expectare
solent vesperam, quâ à laboribus suis soluti gratâ
alternâ quiete rursus perfruantur. Nautæ toto
die in turbulento pelago jactati, vento pariter &
remigio, & omni virium conatu ad littus ad por-
tum contendunt, ubi tutò tandem possint confi-
stere, & quiescere. Viatores nullis locorum de-
litiis aut difficultatibus inhiberi se patiuntur, quo-
minus ad instituti sui itineris metam anxie festi-
nent & anhelent. Nos homines contra ærumna-
bilis vitæ labor continuo fatigat; Nos vitæ huma-
næ pelagus ventis & fluctibus suis assiduè jactat:
nos calamitosa vitæ mortalis peregrinatio frigore
& æstu, fame ac siti, pluviam nive & grandine, vari-
isq; tēpestatibus perpetuò exercet: tamen si emi-
nus contemplerur vitæ nostræ vesperam appe-
rere, nostræ jactationis quietem, aut miserè quas-
sata

scilicet navis tutam stationem in propinquo esse, aut
deniq; peregrinationis nostræ metam esse jam in
proximo, exanimati & attoniti trepidamus & ex-
horrescimus. Maximum illud sanè incredulita-
tis nostræ argumentum & documentum est. Per-
inde ac si per mortem omnia aboleri statuerem⁹,
aut illa vitæ æternæ bona non exspectarem⁹, ad
quæ per mortem fit transitus, & quæ morte suâ
Christus nobis promeritus est. Longè alius Spiritus
in præcordiis Divi Apostoli Pauli agitabat,
cum diceret: Vita mihi Christus, mori mihi lu-
crum, cupio dissolvi, & cum Christo esse: Sciebat
enim quod caro & sanguis regnum Dei possidere
non possint; neq; illud quod incorruptibile in se
est, adire posse hæreditatem cœlestem & incorru-
ptibilem: solvendum prius esse hujus terrestris
nostræ domus tabernaculum, quam in domicili-
um æternum in cœlis, & non manu factum immi-
gremus. Neq; quemquam adire posse cœlestis
regni possessionem, nisi prius per mortem exuat,
quidquid terrestris & caducum est. In primis au-
tem vestem illam, quam circumferimus, corpus
dico, quod quidam Philosophorum antiquissi-
mus appellabat Indumentum injustitiæ, funda-
mentum pravitatis, vinculum corruptionis, vela-
men opacum, vivam mortem, sensitivū cadaver,
sepulcrum circumportatile, domesticum deniq;
furem,

furem, qui nos veret cœlo interesse, & jubeat capite esse in terram demisso. Nec male Græcus quidam dicebat, corpus hominis dici debere non *δέμας* sed *δευμὸν*, non *σάμα* sed *σῆμα*, non corpus sed carcerem & sepulcrum, à cujus vinculis & deformitate quam ocyssimè liberari & expediri in maximâ felicitatis parte jure ponendum sit. Sanè cum humana vita ipsa sit miseria, patet nihil melius ac præstabilius homini dari posse vitæ brevitate. Hanc talem ac tantam felicitatem hoc vernali tempore, ante paucos dies adiit CÆCILIA MARGARITA Grassen / vera Veris primula, viola fragrantissima. Quanto mœrore desideratissima Filiola affecerit morte sua Amplissimum Patrem DN. JOHANNEM GRAVIUM, Virum in Eminentia constitutum, ex ipsius ad me missis literis apparet: Quas, uti accepi, huc refero.

Filiola nostra desideratissima, Svavium, eheu! delitiumq; nostrum, CÆCILIA MARGARITA Grassen / proximis hisce diebus pie placideq; defuncta, nata est hic Rostochii Anno 1656. die 19. Aprilis, & sequente 22. d. ejusdem mensis per Sacrosanctum Regenerationis lavacrum Christo inserta. Patrem habuit me JOHANNEM GRAVIUM, Serenissimi Ducis Megapolitani in Regia Regina Suecia Aulâ quondam Residentem, & Consiliarium; Matrem, ANNAM Steinmons. Avus ejus paternus fuit Dn. NICOLAUS GRAVIUS, Consul apud Bergenses meritissimus; Avia paterna verò MARGARITA Benedictes! fœmina pietate & probitate singulari. Avum maternum sortita est Dominum JACOBUM STEINMANNUM, Jctum. Regis Danie, Norvegiae &c.

gia &c. Consiliarium, & Praefectura Steinburgensis Admini-
stratorem; Aviam maternam CÆCILIAM Dürchards, Matro-
nam omni virtutum laude condecoratam.

Denata est, prob dolor! die 15. Aprilis, Anno hoc currente 1660.
circa horam ferme duodecimam nocturnā, tanto cum animi vi-
gore, ut etiam ad extremum vita halitum omnium sen-
suum usu polleret; adeo ut ipsius placidissimum obitum in ipso
mortis articulo non tam cito adesse opinaremur. Precationi-
bus, quas non paucas sibi familiares reddiderat, jugiter indul-
gebat, & praesertim ante aliquot septimanas singulari quodam
animi praesagio, dicta illa Scriptura ex Evangelio in feria pal-
marum usitato in ore ejus sonabant, videlicet: Freue dich du
Tochter Zion/ siehe dein König kommt zu dir sanftmütig. Item:
Hosianna/ du Sohn David/ Gelobet sey der da kommt im
Nahmen des H. Erren/ Hosianna in der Höhe. In quo etiam fe-
sto Die per mortem ad Regem suum Christum transiit, & Ho-
sianna cum Angelis in aeternum cantabit. Ingentem quidem
merorem inopinata haec mors animis nostris incussit. Sed quo-
niam non ignoramus, quod omnia quae divinitus confiant, aequo
pectore toleranda sint, atq; Animulam hujus nostrae Filiolae ex
hac arumosa mundi calamitate ad aeterna Caligaudia trans-
latam esse firmiter credamus, idcirco statuimus Dei providen-
tiam nostrae voluntati merito anteponendam. Accuratissimi
DN. D. MARCHII, Pr. P. de morbo judicium ita se habet.

Quod ad morbum, quò tenerrimi copusculi Vires sensim
absumptæ fuerunt, attinet. Fuit is Febris putrida & ferè
continua, non omni malignitatis suspitione carens: Et si
enim initiò levis ea & intermittens videbatur, remitten-
te subinde & incertis paroxysmis recurrente aestu, parum
tamen existis remissionibus levaminis, quin vires in-
dies labascere, magis quam pro magnitudine febris fieri
poterat, apparuit, signumque latentis praevitatis hoc ipso
exhi-

exhibuit; Huic utut decentibus remediis mederi coeptum,
optatus tamen Curæ finis obtineri non potuit, respuen-
te mox ægrâ, quicquid gratissimæ cæteroquin medicinæ
offerebatur, nec refectionem ullam deinceps etiam per
alimentosa admittebat. Ità ergo sensim marcescens,
finitâ tertiâ ægritudinis hebdomade, ineptio amplius
corporis domiciliò placidè ad coelica regna animulam
dimisit, antè medium noctis, qui Palmarum feriam nupe-
ram sequebatur.

Hujus funeris deductioni, ut cives Academiae no-
stræ tam docentes, quàm discipuli frequentius
interfuerint, merentur defunctæ filiolæ Excellentissi-
mi Parentes. Quocirca omnes hujus Academiae
cives, Dn. Professores, Doctores, Magistros, Stu-
diosos omnes ac singulos officiosè & amanter ro-
gamus & hortamur, ut hodierno die in templo
Divæ Mariæ sacro, horâ I. convenire, & pietatis
officium sanctæ animulæ præstare dignentur, su-
amq; vitam & mortem illi commendent, qui vitæ
& mortis Dominus est, & unicuiq; suum termi-
num constituit. Bene valete PP. Rostochii 29.
April. Anno 1660.

gia &c. Consiliarium, & Praefectura
stratorem; Aviam maternam CAECILI
nam omni virtutum laude condecorata
Denata est, pro dolor! die 15. Aprilis
circa horam ferme duodecimam noctu
gore, ut etiam ad extremum vita
suum usu polleret; adeo ut ipsius place
mortis articulo non tam cito adesse o
bus, quas non paucas sibi familiares re
gebat, & praesertim ante aliquot septi
animi presagio, dicta illa Scriptura e
marum usitato in ore ejus sonabant, v
Tochter Zion/ siehe dein König kommt
Hosianna/ du Sohn David/ Gelob
Nahmen des H. Erren/ Hosianna in t
sto Die per mortem ad Regem suum Ch
siannacum Angelis in aeternum cant
merorem inopinata hac mors animis
niam non ignoramus, quod omnia qu
pectore toleranda sint, atq; Animula
hac arumosa mundi calamitate ad a
latam esse firmiter credamus, idcirco
tiam nostrae voluntati merito antepo
DN. D. MARCHII, Pr. P. de morbo ju

Quod ad morbum, quò tenerrimi
absumptæ fuerunt, attinet. Fuit
continua, non omni malignitatis
enim initiò levis ea & intermittere
te subinde & incertis paroxysmis
tamen existis remissionibus lev
dies labascere, magis quam pro n
poterat, apparuit, signumque late

sis Admini-
ds/Matro.

rrrente 1660.
m animi vi-
anium sen-
itum in ipso
Precationi-
giter indul-
ari quodam
n feria pal-
eue dich du
nütig. Item:
a compt im
uo etiam fe-
svit, & Ho-
tem quidem
sit. Sed quo-
nstant, equo
& Filiola ex
udi a tr ans-
ei providen-
occuratissimi
habet.

ires sensim
rida & ferè
arens: Et si
, remitten-
est, parum
in vires in-
febris fieri
tis hoc ipso
exhi-

